

168

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 31 maja 1965 r.

dotyczące ratyfikacji przez Polskę Konwencji, uzupełniającej Konwencję Warszawską, o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego wykonywanego przez osobę inną niż przewoźnik umowy, sporządzonej w Guadalajara dnia 18 września 1961 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. XII Konwencji, uzupełniającej Konwencję Warszawską, o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego wykonywanego przez osobę inną niż przewoźnik umowy, sporządzonej w Guadalajara dnia 18 września 1961 r., złożony został Rządowi Stanów Zjednoczonych Meksyku dnia 16 grudnia 1964 r. polski dokument ratyfikacyjny powyższej konwencji.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa złożyły swoje dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia do wymienionej konwencji, która weszła w życie dnia 1 maja 1964 r.:

Meksyk	dnia 16 maja	1962 r.
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii	dnia 4 września	1962 r.
Australia	dnia 1 listopada	1962 r.
Francja	dnia 24 stycznia	1964 r.
Szwajcaria	dnia 1 lutego	1964 r.
Holandia	dnia 25 lutego	1964 r.
Niemiecka Republika Federalna	dnia 2 marca	1964 r.
Zjednoczona Republika Arabska	dnia 4 maja	1964 r.
Republika Niger	dnia 14 lipca	1964 r.
Jamajka	dnia 3 października	1964 r.
Węgry	dnia 23 listopada	1964 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

169

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 czerwca 1965 r.

w sprawie zasad organizacji kształcenia i wychowania w szkołach i innych placówkach kształcenia artystycznego.

Na podstawie art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. Szkoły artystyczne i inne placówki kształcenia artystycznego kształcą w określonych dziedzinach sztuki, upowszechniają kulturę i sztukę oraz realizują zadania dydaktyczno-wychowawcze określone w art. 1 i 2 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160).

§ 2. Szkoły artystyczne obejmują:

- 1) szkoły artystyczne I stopnia,
- 2) szkoły artystyczne II stopnia.

Rozdział 2.

Rodzaje szkół artystycznych.

§ 3. 1. Szkoły artystyczne I stopnia obejmują:

- 1) 8-klasowe podstawowe szkoły muzyczne, prowadzące kształcenie muzyczne oraz realizujące zadania określone w art. 8 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania,

2) szkoły muzyczne I stopnia dla dzieci, młodzieży i dorosłych, prowadzące kształcenie muzyczne, w których nauka trwa od 4 do 8 lat, zależnie od wieku uczniów i kierunku kształcenia.

2. Uczęszczanie do podstawowej szkoły muzycznej stanowi wypełnianie obowiązku szkolnego, o którym mowa w art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania.

§ 4. 1. Ukończenie podstawowej szkoły muzycznej uprawnia do wstąpienia do szkoły średniej i do szkoły muzycznej II stopnia na warunkach obowiązujących przy przyjmowaniu do tych szkół.

2. Ukończenie szkoły muzycznej I stopnia uprawnia do wstąpienia do liceum muzycznego i do szkoły muzycznej II stopnia na warunkach obowiązujących przy przyjmowaniu do tych szkół.

§ 5. 1. Szkoły artystyczne II stopnia obejmują:

- 1) licea artystyczne,
- 2) szkoły muzyczne II stopnia,
- 3) szkoły baletowe.

2. Licea artystyczne są szkołami średnimi, które zapewniają średnie wykształcenie zawodowe w zakresie określonych dziedzin sztuki oraz wykształcenie ogólne niezbędne do podjęcia studiów wyższych.

3. Szkoły muzyczne II stopnia zapewniają średnie zawodowe wykształcenie muzyczne niezbędne do wykonywania zawodu muzyka oraz do podjęcia studiów w wyższych

szkołach muzycznych na warunkach ogólnie obowiązujących przy przyjmowaniu do tych szkół.

4. Szkoły baletowe zapewniają średnie wykształcenie zawodowe oraz wykształcenie ogólne niezbędne do podjęcia studiów wyższych.

§ 6. 1. Licea artystyczne obejmują:

- 1) licea muzyczne,
- 2) licea sztuk plastycznych,
- 3) licea techniki teatralnej,
- 4) liceum cyrkowe.

2. Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Oświaty może powoływać licea artystyczne kształcące w zakresie innych kierunków artystycznych niż wymienione w ust. 1.

§ 7. 1. Szkoły artystyczne II stopnia określone w § 5 ust. 1 pkt 1 i 2 przyjmują absolwentów szkół podstawowych.

2. Od kandydatów do liceum muzycznego oraz do szkoły muzycznej II stopnia wymaga się, oprócz wykształcenia ogólnego określonego w ust. 1, również wykształcenia muzycznego w zakresie programu szkoły muzycznej I stopnia.

3. Osoby, które nie posiadają świadectwa ukończenia szkoły podstawowej, a wykazują szczególne uzdolnienia artystyczne, mogą być przyjęte do szkoły muzycznej II stopnia z wyjątkiem kierunku pedagogicznego, pod warunkiem równoczesnego uczęszczania do szkoły podstawowej.

4. Osoby, które zostały przyjęte do szkoły muzycznej II stopnia na kierunek pedagogiczny, obowiązane są uzyskać średnie wykształcenie ogólne, stwierdzone świadectwem dojrzałości lub świadectwem równorzędnym przed ukończeniem szkoły muzycznej II stopnia.

§ 8. Szkoły baletowe przyjmują uczniów, którzy ukończyli trzecią klasę szkoły podstawowej.

§ 9. Nauka w szkołach artystycznych II stopnia, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 1 i 2, trwa zależnie od specjalności od 4 do 6 lat.

§ 10. 1. Nauka w szkole baletowej trwa 9 lat, które przeznaczają się na kształcenie zawodowe oraz kształcenie ogólne:

- 1) w klasach I—V według programu klasy IV do VIII szkoły podstawowej,
- 2) w klasach VI—IX według programu szkoły średniej.

2. Świadectwo ukończenia V klasy szkoły baletowej jest równoznaczne ze świadectwem ukończenia szkoły podstawowej.

§ 11. 1. Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z prezydiami wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) może łączyć:

- 1) podstawową szkołę muzyczną z liceum muzycznym,
- 2) szkołę muzyczną I stopnia ze szkołą muzyczną II stopnia.

2. Minister Kultury i Sztuki ustali organizację nauczania w połączonych szkołach określonych w ust. 1.

Rozdział 3.

Uprawnienia absolwentów szkół artystycznych.

§ 12. 1. Osoby, które ukończą liceum artystyczne lub szkołę baletową, otrzymują świadectwo dojrzałości.

2. Osoby, które ukończą szkołę muzyczną II stopnia, otrzymują:

- 1) dyplom ukończenia szkoły muzycznej II stopnia, jeżeli posiadają wykształcenie ogólne stwierdzone świadectwem dojrzałości lub świadectwem równorzędnym,
- 2) świadectwo ukończenia szkoły muzycznej II stopnia, jeżeli nie posiadają świadectwa dojrzałości lub świadectwa równorzędnego.

3. Osobom, które uzyskają świadectwo dojrzałości lub świadectwo równorzędne po ukończeniu szkoły muzycznej II stopnia, przysługują pełne prawa absolwentów tej szkoły, a posiadane przez nich świadectwo określone w ust. 2 pkt 2 łącznie ze świadectwem dojrzałości (świadectwem równorzędnym) jest równorzędne z dyplomem określonym w ust. 2 pkt 1. Osoby te na żądanie otrzymują ze szkoły zaświadczenie stwierdzające, że posiadane przez nich świadectwo jest równorzędne z dyplomem szkoły muzycznej II stopnia.

4. Świadectwo określone w ust. 2 pkt 2 bez świadectwa dojrzałości jest równorzędne z dyplomem określonym w ust. 2 pkt 1 tylko w zakresie wykonywania zawodu muzyka.

Rozdział 4.

Inne placówki kształcenia artystycznego.

§ 13. Do innych niż szkoły artystyczne placówek kształcenia artystycznego zalicza się:

- 1) ogniska artystyczne, których zadaniem jest krzewienie kultury artystycznej przez kształcenie dzieci, młodzieży i dorosłych w obranym kierunku artystycznym: muzycznym, plastycznym, baletowym lub żywego słowa,
- 2) kursy umuzykalnienia i rytmiki dla dzieci w wieku przedszkolnym, które mogą być prowadzone przy szkołach muzycznych I stopnia i podstawowych szkołach muzycznych oraz w ogniskach muzycznych,
- 3) kursy i ośrodki kształcenia artystycznego oraz doskonalenia zawodowego pracowników kultury i sztuki.

§ 14. Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Oświaty ustala organizację i zakres działania placówek określonych w § 13.

Rozdział 5.

Kształcenie nauczycieli przedmiotów artystycznych.

§ 15. Kształcenie nauczycieli przedmiotów artystycznych odbywa się:

- 1) na kierunkach pedagogicznych szkół artystycznych II stopnia,
- 2) w studiach nauczycielskich przygotowujących nauczycieli w zakresie przedmiotów artystycznych, zwanych dalej „studiami nauczycielskimi”,
- 3) w wyższych szkołach artystycznych.

§ 16. 1. Studia nauczycielskie organizuje się dla absolwentów szkół artystycznych II stopnia. Czas trwania nauki w tych studiach określi Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Oświaty.

2. Absolwenci szkół muzycznych II stopnia, którzy posiadają świadectwo ukończenia szkoły określone w § 12 ust. 2 pkt 2, mogą być przyjęci na studia nauczycielskie, jeżeli posiadają świadectwo dojrzałości lub świadectwo równorzędne.

3. Absolwenci studiów nauczycielskich uzyskują uprawnienia analogiczne do uprawnień absolwentów studiów nauczycielskich podległych Ministrowi Oświaty.

Rozdział 6.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 17. Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Oświaty może dla celów eksperymentalnych tworzyć inne typy szkół artystycznych i placówek kształcenia artystycznego niż wymienione w niniejszym rozporządzeniu.

§ 18. Minister Kultury i Sztuki określi w porozumieniu z Ministrem Oświaty sposób i terminy dostosowania istniejących szkół i innych placówek kształcenia artystycznego do przepisów niniejszego rozporządzenia oraz sposób i terminy zastosowania w nauczaniu i wychowaniu w szkołach artystycznych realizujących obowiązek szkolny zmian wynikających z reformy szkolnictwa podstawowego.

§ 19. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Kultury i Sztuki oraz Ministrowi Oświaty.

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

170

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 czerwca 1965 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1965 w przedsiębiorstwach przemysłowych zgrupowanych w Zjednoczeniu Przemysłu Budowy Maszyn Ciężkich oraz w Zjednoczeniu Przemysłu Budowy Urządzeń Chemicznych.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 4 oraz art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedłuża się na rok 1965 moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 kwietnia 1961 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na lata 1960 i 1961 w przedsiębiorstwach przemysłowych wchodzących w skład Zjednoczenia Przemysłu Budowy Maszyn Ciężkich (Dz. U. z 1961 r. Nr 22, poz. 107, z 1962 r. Nr 4, poz. 13 i z 1963 r. Nr 15, poz. 79).

§ 2. Przepisy rozporządzenia, o którym mowa w § 1, mają zastosowanie do przedsiębiorstw przemysłowych zgrupowanych w Zjednoczeniu Przemysłu Budowy Urządzeń Chemicznych.

§ 3. W rozporządzeniu, o którym mowa w § 1, § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Na fundusz zakładowy przeznaczają się średnio 14,8% zysku rozliczeniowego na rok 1965 dla Zjednoczenia Przemysłu Budowy Maszyn Ciężkich oraz 20,6% zysku rozliczeniowego na rok 1965 dla Zjednoczenia Przemysłu Budowy Urządzeń Chemicznych, z tym że Zjednoczenia określają stawki odpisów na fundusz zakładowy dla poszczególnych przedsiębiorstw w ramach średniej stawki.”

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1965 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

171

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 czerwca 1965 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie form rozliczeń za dostawy, roboty i usługi pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej.

Na podstawie art. 3 i art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o rozliczeniach pieniężnych jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 44, poz. 215) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 13 sierpnia 1958 r. w sprawie form rozliczeń za dostawy, roboty i usługi pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej (Dz. U. z 1958 r. Nr 54, poz. 264, z 1960 r. Nr 33, poz. 188, z 1961 r. Nr 46, poz. 251 i z 1962 r. Nr 52, poz. 258) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rozliczenia gotówkowe przeprowadza się przez wręczenie znaków pieniężnych albo czeku gotówkowego oraz za pomocą przekazu bankowego, przekazu pocztowego lub nobrańia pocztowego. Górna granica rozliczeń gotówkowych w stosunku do jednorazowej transakcji wynosi 3.000 zł.”;

2) po § 4 dodaje się § 4a w brzmieniu:

„§ 4a. 1. Zapłała nie potrąconych przez odbiorcę od ceny należnej dostawcy odszkodowań umownych za niewykonanie, wadliwe lub nieterminowe

wykonanie zobowiązań wynikających z umów o roboty, dostawy i usługi następuje w drodze polecenia przelewu, o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej. Polecenie przelewu dłużnik powinien złożyć w banku w terminie 14 dni od daty otrzymania od wierzyciela wezwania do zapłaty odszkodowania umownego. Jeśli wysokość odszkodowania umownego określona została w protokole (np. w protokole odbioru robót) uzgodnionym między zainteresowanymi stronami, dłużnik obowiązany jest złożyć polecenie przelewu w ciągu 14 dni od daty sporządzenia protokołu.

2. W wezwaniu do zapłaty odszkodowania umownego wierzyciel powinien określić:

1) stan faktyczny uzasadniający żądanie odszkodowania umownego z powołaniem się na umowę,

2) wysokość odszkodowania umownego, ze wskazaniem sposobu obliczenia w oparciu o postanowienia umowne lub obowiązujące przepisy.